

avskrift.

ACC. N:R M. 4832: 1-20. (avskrift)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne Upptecknat av: J. P. Reuter
 Härad: Luggude Adress: Högaväs
 Socken: Allerum, Viken Berättat av: Densamma
 Uppteckningsår: 1936 Född år i

Hittarps fiskläge s. 1-7.
Domstens " s. 8-12.
Vikens " s. 13-20.

Skriv endast på denna sida!

Fiske i Viken.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

V I K E N.

Utdrag ur bidrag till tävlingen "Fiske och fiskelägen".

Sillfisket var förr ett av huvudfiskena i Viken. Det bedrevs för en 70 år sedan ~~man~~^{av} 14 däckade fiskebåtar med 6 man på varje båt. Detta fiske gav vanligen gott resultat, men om det gav mindre, vilket ibland hände, gingo båtarna längre ut, till Själlands rev eller till Torekov för att där försöka sin lycka. Oftast var dock fångsten god, ja ibland gjorde fiskarna "dagsätt", d. v. s. de drogo öpp närdingarna på morgonen och satte ut nya för att på kvällen taga upp dem och sätta ut nya till nästa morgon. Ibland var fångsten så riklig att den inte kunde försäljas. Under hela fisketiden fanns det gott om uppköpare från landet, ibland ända öppe från Småland och Örkelljunga. Då spelades det kort och söps. Karuseller och alla möjliga tivolinöjen fanns också i Viken under hela fisketiden, som i regel varade två månader. Under sillfisket kommo även främmande personer till läget för att fiska ~~XIII~~. Detta var s. k. "halingakara", som fiskade mot hälften av förtjänsten med redskap, som ägdes av änkor eller äldre personer i läget.

Sedan mer än 150 år tillbaka har ål fiskats i Sundet i ålryssjor eller ålhåmmor, bundna av fiskarna själva och av hampgarn, som fiskarna själva spunne under vintern. Den fångade ålen förvarades ej då som nu i sumpar~~xxxx~~ utan i stora kar och avyttrades så fort som möjligt. Priset var på den tiden (1830-50-talet) 2-3 kr. per lispund, men ändå kunde inkomsten gå upp till 200-300 kr. per man. Nu ha ålhottengarnen helt trängt ut håmmorna.

En annan~~fisksort~~, som det för en 70 år sen fanns gott om i Sundet, var koljan. Detta fiske bedrevs mycket i Viken och garnen kunde ibland bli överfulla. Fem tjog i ett garn var ej sällsynt. Priset var omkring två öre per skålpund. Nu finnes knappt en kolja att se mer i Öresund och någon sådan har väl inte fångats på de sista 50 åren.

Så hade man rödspättan, som nu också är nästan försvunnen från Sundets kuster, men som för 60-70 år sen förekom mycket rik~~ligt~~, och en fångst av 10-15 lispund per håt var inte alls ovanligt. Priset för denna utmärkta fisk var då ej mer än 2 öre per styck för stora vackra rödspättor, som vägde omkring ett halvt kilo. ~~xxx~~ Fiskuppköparna, som på den tiden använde sig av kupor att bära fisken i på ryggen, kunde ej orka med mer än för 5 daler (ungefär 85 öre) ~~xxxx~~, och man förstår då, att priset inte var högt. Att rödspättan nu är så sällsynt i Sundet beror nog på den livliga trafiken med ångbåtar, som kasta ut en massa slagg på botten. Rödspättan måste ha rent vatten och fin botten för att trivas. Detta visas också därav, att ingen fiskare nu kan sätta sina garn på lerbotten för all slaggens skull, som botten är helt översållad av, och som river sönder garnen, då de ~~dragas~~ upp, särskilt vid hård ström.

En fiskart, som inte synes ha minskat i Sundet, är torsken. Den förekommer ännu rikligt, särskilt vid lektiden.

J. R.

Ins. till S. D. S. jämte bilden + en egen bild.

Handskrift Brev!

ACC. N:R M.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Till

Sydsvenska Dagbladet, Snällposten,

Malmö.

Undertecknad, som obs. Eder pristävlan, insänder härmed några anteckningar från Hittarps, Domsten och Wikens fiskläge inom mitt fiskeridistrikt. Mycket mer var säkert att berätta från gamla tidens fiske. Om deras bystämmor och byfogdar, som valdes en gång om året, samt deras årliga samkväm, som alltid gick i broderlig sämja. T.expl. i Hittarp fastlagssöndagen var det alltid samkväm, val av byfogde, m.m. då var det alltid toddy för herrarna, kaffe och fastlagsbullar för alla, särskilt barnen var då alltid med, byfogden hade två lotter av alla strandningspengar, denna lott var, om jag så får uttrycka mig, för representation. Midsommars afton var likaledes en gemensam fest i skogen om det var möjligt för vädret.

På samma gång får jag be redaktionen, om mina berättelser kommer att införas i Eder tidning, att göra dem till svenska,

ACC. N:R M.

ty min tid är mycket upptagen av min tjänst. Ett foto från Wiken medföljer, man kan kanske ej användas, anhålles om det återsändande.

Höganäs den 19/3 1936

R. Reuter

fiskeritillsyningsman i tredje distriktet.

Tel. 259 och 557 bostad, Höganäs.

(Adres)

Tullmästare J. Reuter

Höganäs

2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

avskrift

ACC. N:R M. 4832:1

Hittarp fiskläge.

Detta samhälle har gamla anor, i början på 1800talet fanns endast 18 hus med familjer, de flesta av dem var s.k. torp under Kulla-Gunnarstorp gård, med vardera en 4 till 5 tunland jord, för vilka innehavaren fick i arende till Kulla-Gunnarstorps gård utföra 60 kvinliga dagsverken om året. I södra Hittarp fanns på den tiden en omkring 4 tunland jord, som ägdes av Laröds lantbrukare, för denna jorden betalades i arende 2 lispund ål varje år. Arendatorn som även var fiskare, hade 2 andra familjer boende på jordområdet, dessa fick i sin tur, till honom betala vardera 2 lispund ål, således hade han 4 lispund ål gratis. Men på samma gång hade de bestämda platser i sjön för sina ålryssjor, s.k. (ålasta). Detta tog skut för omkring 40 år sedan. De kvinliga dagsverken blev sedan ändrade till kontant betalning för arendet. Och kan i sammanhang härmed omnämnas att de personer som sjelfva ägde sina

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 4832:2.

hus på torpen, fick för några år sedan, då den s.k. ensittarelagen kom till stånd, köpa jorden efter värdering, omkring 30 - 50 öre kv.meter. Dessa ha nu haft goda tillfällen att av sitt förut arendera jordområde, försälja tomter för ett pris av 2,50 pr kv.m. I början på 1800 och sedan har befolkningen vid sidan om sitt lilla lantbruk, lifnärt sig på fiske, men ej att förglömma smuggling och strandade fartyg. Smuggling florerade mycket för 100 år tillbaka på alla fisklägen. Bränvin, och även annat, såsom tyger, (s.k.packor) ilandfördes och gömdes, att vid tillfällen forslas till Hälsingborg. Min mormor talade om för mig, hur många packor hon burit till staden och ibland hade jag tur, ty det hände en gång (sade hon) att hon blev bjuden på skjuts av tullarna, som körde förbi henne på vägen, in till staden och dessa hade ingen aning om vad hon slet på, hon förklarade att hon skulle in till färjeriet med tyg, som hon vävt, detta var omkring 1830talet, som smugglingen florerade mäst. Vid samma tid fanns i Hittarp

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 4832:3.

krog, detta låg mitt i byn, mitt för bryggan. Der skulle alla byns sammanträde hållas, bystämman, delning av strandpenningar m.m. Stranningar av fartyg förekom på den tiden rätt ofta, då inga fyrskepp fanns. Krögarna hade alltid en lott gratis för lokalen. De gamla som lefde i min barndom, kunde också tala om, att ofta förekom det, att kontrollen av förtärda supar, räknades efter ringarna på bordet, der glasen stått. Även fanns skeppsbyggeri i Hittarp på den tiden 1840talet där byggdes skonare och jakter som gick sedan i fraktfart på England, hade 6 - 7 mans besättning, på en jakt som nu i mätning var omkring 30 r. ton. Kaptenen på en sådan jakt, var på den tiden en större skeppare än nu en ångbåtskapten. Även finnas i Hittarp gamla fornminnen, de s.k. skansarna innanför Hittarp rev. Det var under snapphanetiden, då var skansarna bestycke med kanoner. Bevakningen var inkvarterade på godset, (Kullagunnarstorp). Från den tiden har jag hört berättas, att vid ett tillfälle då manskapet var uppe på gården för att

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 4832:4.

äta, en dansk båt landade norr om Hittarps rev, för att gå i land och göra strandhugg; en fiskare som hade sin stuga i närheten, strax söder om skansarna, såg dansken och förstod också hans ärende, sprang bort och avfyrade en av kanonerna, men glömde att taga träproppen ut. Denna slog ner i vattnet i närheten av båten dansken gav upp försöket att landa, utan gick i väg till ett bekvämare ställe. Denna lilla episod kom alltid på tal, då byastämman hålles och ansågs som stor bragd av fiskaren och för öfrigt talas om ännu, från far till son. Dessa skansar äro nu snart utjämnade, i stället borde de blivit bevarade för efterverlden. Men det var ju om fisket för 100 - 60 år sedan jag skulle berätta. För en 80 år sedan och fram till 1900talets början, fanns omkring 20 personer som idkade fiske i Hittarp Vi börjar med makrillfisket som bedrefs av 8 båtar, makrillgarn användes, s.k. drifgarn och började omkring 3 veckor före midsommar, detta var på den tiden ett gott fiske, fångsten kunde ibland vara 10-15 tjog fin makrill

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 4832:5

som för det mesta avyttrades i Helsingör till ett pris av 4 - 5 kr. per tjog. Derför var ofta fiskargubbarna så dansktalande när de kom hem ofta med en pott danskt brännvin i matäskan, som då kostade 30 öre på liter. I september började sillfisket, i Hittarp fanns då 3 däckade båtar med 6 man pr båt och fisket var för det mesta rätt givande. Ja kunde ibland bli så givande att ingen avsättning för den fina och utmärkta kullasillen, jag mins, att det sista sättet på 1880talet båtarna gjorde blev dem ej bjudna 5 öre pr val, utan sålde den i lassvis för 1,50 lasset, Lantbrukarna från Allerum var och läste den i gödselvagnar för att lägga på jorden. Men då måste fisket upphöra för det året. Hittarp fiskläge kan skryta med att det ägt det fasta bottengarnet, då avsett för havsfisk. På 1860talet anskaffades av 4 fiskare i Hittarp ett bottengarn, detta blev rätt givande, men med avsättningen var svårare. Det kunde hända ibland att vid tömningen av garnet, så mycke hornfisk (näbbgädda) fanns däri, att den ej kunde lastas i båten allt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 4832:6.

Så hände också en gång, att 2 båtar lastade med hornfisk, en av dem sjönk och all fisken drev i land på kusten, detta fiske räckte ej mer än till 1870talet, då var garnet slut. Så hade vi ålfisket på hösten, för detta fiske användes ålryssjor och idkades i Hittarp av 6 båtlag, med vardera 50 st. ålryssjor, detta fisket såväl som makrillfisket är nu helt slut. Ålbottengarnen har kommit i stället och trängt ut småruserna, vilka äro också mer givande, om väderleken passar, och garnen kan stå för stormar och ström. Sillfisket förekommer ju ännu, men nu med drivgarn, förr var det alltid bottengarn, som i början för 100 år sedan alltid sattes lösa, men så kom större trafik i Sundet , ankare gick förlorade , fartyg sjönk och allt annat som sjöbottnen blef full av gjorde att redskapen måste sättas fast för draggar och nu gick det icke alls att redskapen kunde driva lösa på sjöbottnen.

Numera finns ej mycket av gamla Hittarp. Villor äro uppförda längs hela kusten, Hittarp kan ej kännas igen

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 4832:7.

som för 40 år sedan, badgäster hela sommaren, med i många fall egna villor. Pensionat finnas, kaffestugor, allt för badgästernas trefnad och glädje, det är kanske blott en tidsfråga då Hittarp och en del av Laröd blir inkorporerat till Helsingborg. Ja Hittarp är vacker med fina barrskogar och friskt badvatten fri från alla orenheter som så ofta i sundet har sitt utlopp. Nu vill jag berätta lite om Domstens fiskläge.

J.P.Reuter.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 4832:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Domstens fiskläge.

I liket med Hittarp var fiskarbefolkningen under gamla tiden arendatorer under Kulla Gunnarstorps gård, men det kan med beröm sägas, att något arende för fisket på kusten, aldrig förekommit från Kulla-Gunnarstorps gård, varken för fiskarna i Domsten eller Hittarp, utan fisket har alltid varit fritt vid kusterna för fiskarbefolkningen, som bodde på godsets äger, ja även andra fiskare kunde fiska på Godsets äger, utan att bli bortkörda. Domstens fiskläge är ett mycke gammalt fiskläge, byn är mycke långsträkt och är liksom delad i två delar, norra och södra Domsten. Byns namn har tillkommit genom att i forntiden der avkunnades domar (der lär en s.k. domarering funnits en gång) som numera är utplånad. Fiskläget har alltid haft två bryggor, norra bron och södra bron den senare mest kallad Månsabro, der

ACC. N:R M. 4832:9

bodde nämligen en fiskare som hete Måns, och han hade alltid särskild tur i fiske. Han behöfte blott sätta ut 50 krogar (s.k.långrev) för att få 50 skålpund torsk, ja dem gamla sade alltid, att han kunde trolla, ty han spottade alltid på kroken. Domsten hade liksom Hittarp sitt byalag, för varje år valdes byfogde, som vid tillfällen sammankallade fiskarna för rådplägning, varvid alltid draks toddy så stämningen blev hög. I fråga om stranningar på kusten, har alltid Domstens och Hittarp bergarelag varit sammanslagna och räknade för 50 - 60 år sedan omkring 50 hela lotter. Strandningarna på kusten var förr, innan Lappens och Svinbådans fyrskepp kom till, ganska många, ty för att klara Lappgrundet på danska sidan, gick fartygen ofta på grund på svenska sidan. Men sedan fyrskeppen kom till, blev det betydligt mindre. Före den tiden var det den bästa inkomsten för fiskebefolkningen, då ofta en tre-sex stranningar av fartyg inträffade för året. Byalagen var i kontrakt med Svetzers bogsersbolag i Köpenhamn varvid alltid en båt låg i Hel

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 4832:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

singör färdig, då bud kom från Hittarp och Domsten, att ett fartyg strandat. Bergarelönen delades mellan byamännen och ångbåtsbolaget vardera hälften af bergningssumman. Inkomsten kunde i många fall bli 100 ja ända upp till 300 kronor på person. Före telefonens tillkomst var det alltid bud som gick till Helsingborg, en s.k. kurir, som kunde springa fortast för detta betaltes 50 öre, en sträcka på 6-7 km. I Helsingborg fans ombud för Svetzen, som i sin tur fick en färjebåt att segla, eller ro över till Hälsingör. Detta ombud hade tre procent av hela bergarlönen. Fisket i byn utgjorde liksom i Hittarp av torsk, rödspätta, flundra, ål och sill. I början på 1800talet fans i Domsten i 20tal fiskare som jemte sitt lilla lantbruk (en 4 till 5 tunnland jord på arende) idkade fiske, det huvudsakligaste fisket var ålfisket i ålryssjor (hommor) der fans för ett 60tal år sedan 5 lag som fiskade ål, nu är snart de små ålryssjorna slut och ålbottengarnen kommit till även i Domsten. Så fans

ACC. N:R M. 4832:11.

liksom i Hittarp 3 däckade sillbåtar med 6 man på varje båt. Dessa fiskade alltid med bottennärdingar och kunde ibland vara mycke givande, jag mins som barn att 400 till 500 valar sill kunde från en båt ilandföras, men priset, från 1 krona till 10 öre per val, vicket ej blev mer än 1,5 öre per kilo, för den fina utmärkta kullasill, som numera är så sälsynt. Jo, under krigstiden fans det gott om sill i sundet, vilket var en god sak, då annan föda blev så strängt ransonerad. Liksom Hittarp har nu Domsten sina badgäster om sommaren, flera villor äro der uppförda och även hamn, har med statens hjälp kommit till stånd, den ligger vid södra Domsten, på den plats der förr den s.k. Månsa bro var belägen. Men hamnen blev ej vad de väntat, ty vid stormar blir den totalt igenfyld och kan då ej användas. För mig att se, skulle hamnen byggts vid norra bryggan der är alltid djupt vatten och skydd för revet som ligger blott 200 meter norr om bryggan, der skulle naturligtvis hamnen byggts. Genom hamnens tillkomst fick Domsten en fin väg genom samhället, på statens

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC: N:R M. 4832: 12.

bekostnad. Nu vill jag även tala något om Wikens fiskläge
det största av dessa 3.

J.P.Reuter.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 4832:13.

Vikens fiskläge.

Vikens fiskläge, numera munisipal samhälle, är ett mycke gammalt samhälle, det räknar sina anor från medeltiden. Men för att stanna vid 1800talets början vill jag försöka skildra vad de gamla fiskarna för mig berättat, och vad jag sjelf de senaste 50 åren har iakttagit och hört berättas.

Vikens samhälle bildar egen kommun, med anex till Väsby, egen kyrka, som befolkningen sjelf med dagverken och av lantbrukarna med körslor av sten, sjelf så gott som uppfört på 1860talet,, förut fans endast i Viken ett mindre kapell för Gudstjänstens hållande, som inträffade en gång i månaden, särskilt under fisketiden (sillfisket). Sillfisket var förr ett av huvudfiskena i Viken. Detta bedrefs för en 70 år sedan, tills åren 1895 och 98 av 14 däckade fiskebåtar med

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 4832:14.

6 man på varje båt. Detta fiske visade i allmänhet goda resultat, kunde visserligen något år vara mindre givande. Men var fisket ibland mindre givande i Sundet, gick båtarna ibland till Själlands rev (Danmark) ibland till Torekow för att försöka sin lycka. Men i allmänhet blev fångsten god i Sundet. Ja ibland gjorde fiskarna dagssätt, de drog upp närdingarna på morgonen och satte ut nya, för att på kvällen taga upp dem och utsätta nya tills nästa morgon, detta kallades dagsätt. Fångsten, ja den var ibland riklig, så att den ej kunde försäljas. Under hela fisketiden fans många uppköpare från landet ja, uppe från Småland, Örkelljunga kom sullapångarna (som de på den tiden kallades) i långa rader och kunde uppgå ibland till ett 50tal, då var det ett liv, spelades kort och söps. Viken hade på den tiden spritbolag, utminuteringen var visserligen minst en liter, men det skramlades till en liter, så gick det bra ändå. Krog

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 4832:15.

fanns också, men med ändast birservering och mat. Karraseller och alla möjliga tivolinöjen fanns i Viken under hela fisketiden, som varade i allmänhet två månader, detta fiske var huvudfisket och många främmande personer kom då till Viken för att fiska sill, dessa personer var s.k. hallingakarlar, som fiskade med främmande närdingar, som ägdes av änkor och gamla personer i Viken, som fick lämna ut sin redskap mot hälften av förtjänsten. Så fiskades ål, detta fiske har idkats i Sundet sedan mer än 150 år tillbaka i ålryssjor, vilka voro bundna av hampgarn, som fiskarna sjelfva, under vintertiden spunno, detta var ju på 1830 och 50talet. Fångsterna förvarades ej då som nu i sumpar, utan bars hem och förvarades i stora kar, samt avyttrades så fort som möjligt. Priset var på den tiden 2-3 kr. per lispund men ändå kunde inkomsten gå upp till 200-300 kronor per man. Nu är det ålbottengarnen som trängt ut småryssjorna. En annan fisksort som det även fanns gott om för en 70 års sedan, var koljan.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 4832:16.

Detta fiske betrefs mycket här i Viken. Garnen kunde ibland vara överfulla. Fem tjog i ett garn var ej sällsynt på den tiden, priset var då omkring två öre pr. skålpund. Nu finns ej en kolja att knappast se i Öresund och någon sådan fisk har här ej fångats på över 50 år.

Så ha vi rödspättan denna fisksort, som numera är nästan helt försvunnit från Öresunds kuster, men som för ett 60-70 års sedan förekom mycket rikligt, 10 till 15 lispund per båt, var ej alls ovanligt (talade de gamla fiskarna omför mig). Priset för denna utmärkta, och nu så efterfrågade fisk, var ej mer på den tiden, än 2 öre per styck, för stora vackra rödspätter, som vägde i allmänhet ett half kilo per styck. Denna fisksort kostar nu 2 kr. per kilo. Fiskuppköparna, som på den tiden använde sig av kupor, att bära fisken på ryggen, kunde ej orka mer än för 5 daler (ungefär 85 öre) på en gång, så att man kan förstå, att priset ej var högt. Att numera rödspättan är så sällsynt i Öresund, torde säkert

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 4832:17.

till stor del bero på, den stora trafiken med ångbåtar i Sundet, ty den massa av slagg (förbränd kol) som utkastas i Sundet, gör att botten blir så översållad av sådant slagg, att fisken ej trifs, ty rödspättan vill hava rent vatten och fin botten för att kunna trifas. Detta bevisas också att ingen fiskare numera kan utsätta sina garn ut på den s.k. lerbotten, för slaggen, som nu hela botten är översållad av, ty garnen sönderrives när de drågas upp, i synnerhet med hård ström. Den fisk, som ej har förminskas är torsken, ty den förekommer ganska rikligt, särskilt under lektiden.

Vikens befolkning, såväl som de andra fisklägen, var mycke för smuggling och mycke var att tala om från den tiden 1850talet, då i Viken fanns yrkessmugglare, som hade förvaringsplats för smuggelgods, t.o.m. inne i dagligstugan under golvet, vilken i sinom tid blev upptäckt efter flera år, och kom även syndaren att leva fritt i Malmö under tre månader.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 4832:18.

Båtbyggeri och fartygsbyggeri fanns även i Viken för en 90 års sedan, många stora fartyg har gått av stapeln i sjön, på den plats, där numera Wikens strandpaviljong är belägen, flera barkskepp och Briggar äro byggda der. Arbetarna vid skeppsbyggeriet kom mycke från andra platser och arbetade i Viken och hade inkvartering i Viken. Jag talade en gång vid en gumma i Viken, som var då över 80 år, hon talade om, att hon hushållat för ett lag arbetare och särskilt den dagen fartygen gick i sjön, var det fest, då söpts det och åts, ett 40-tal arbetare var anställda för bygget. Ärtor och fläsk, samt punschbål hörde till ordningen. Dessa fartyg äro nu alla borta, möjligen en gammal Brigg finns kvar. Bland fartyg som byggdes i Viken mins jag briggen Gerda förd av kapten O. Nilsson i Viken, samt två barkskepp ett av dem fört av Kullenberg i Viken. De senare åren tillkom ett modernt skeppsvarv i Viken, der många fartyg gått av stapeln, huvudsakligen tremastskonare. Detta varv ägdes

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 4832:19.

under ett 30 år av byggmästare J. Hagerman i Viken och innehavaren är nu byggmästare A. Andersson. Det är nu mest reparationer och slipning som förekommer. Segelfartygens tid är nu borta och ersats med segelfartyg med hjälpmaskin och ångbåtar. Den tid är borta då man i Öresund kunde räkna i 100tals av Barkskepp, Briggar, skonertskepp och skonare passera genom sundet, ja det rådde verklig trängsel då, efter en längre tids norrlig vind varit rådande, och vinden kasta om till sydlig, då lyfte alla fartygen på en gång, som legat till ankars i Snekkerstensbukten och för god vind kom seglande norrut i Sundet. Detta var en tavla så vacker, då alla de stolta fartygen med fyllda råsegel passerade förbi, och hur många gånger har jag ej i min barndom stått vid kusten i Hittarp, min födelsebygd, och räknat till på en gång 150 st. fartyg, dels sida om sida, och efter varandra.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 4832:20.

Vikens samhälle är nu mera ett badortssamhälle, mycke besökt för sin fina badstrand norr om samhället. 2 hotell finns, mycket omtyckta för förstklassig mat och ordning. Badgästernas antal går ibland upp till 500-600, flera familjer har byggt sina villor där och platsen är också idealisk särskilt vad baden beträffar.

J.P.Reuter.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
